

C2 – 4

Şükrü NİŞANCI ve Onur AYDA

Yrd. Doç. Dr.

Araş. Gör.

Kafkas Üniversitesi İİBF Kamu Yönetimi Bölümü

“SORGUSUZ BİR BİLİM NEYE YARAR: Bilmi-Yorum”

İnsan-bilim ilişkisi çağlar boyunca oldukça sorunlu bir konudur, moderniteyle birlikte bu ilişkinin daha sağlam temellere kavuştuğu inkar edilemez ama bu dönemin de -özellikle metodolojisinden kaynaklanan- kendisine özgü önemli sorunları vardır. Özne aklın bir çabası olarak ortaya çıkan modern bilim(bilimsel bilgi), “tabiatıyla” indirgemeciliğe meylenmiş, bu ise insan-insan ve insan-tabiat ilişkisinde bütüncül bakışı yerle bir etmiş, hakikat(wisdom) arayışından kopan bilim (ve onun somut ürünü teknoloji) pek çok durumda çıkar odaklı isteklerin ve bu istekleri sürdürme kapasitesini artıran “iktidar”ın en önemli araçlarından biri haline gelmiştir.

Şu halde bilimsel bilginin metodları sorgulanmalı, daha doğrusu, kendisi dışındaki çok önemli alanları(hukuk, ahlak) zapt etmeye yönelen bilimin sınırları iyice netleştirilmelidir. Özellikle, bilim ve ahlakın sınırlarının doğru tespit edilmesi, insanlık için çok önemli bu iki kavramın kendi mecralarında ilerlemesinin tek güvencesidir. Böylece ne ahlak, bilimin alanını daraltarak, maddi uygarlığının gelişiminde frenleyici bir etki doğurabilir ve ne de “deney gücü”nü meşruluk zırhına dönüştüren bilim ahlakın yerine geçerek “iktidar” aracına dönüşebilir.